

Vzajemnost v naše vrste in povsod!

AJ Vam je znana povest o mogočnem kralju . . . Od solnčnega vzhoda do zahoda se je razprostiralo njegovo kraljestvo. Bogate so bile njegove dežele, cvetoče plodonsne njegove pokrajine. Blagostanje, zadovoljnost povsod. Ljudstvo njegovo srečno. Kralj pa je umiral . . .

Ni bil srečen, ko se je odpravljaj na potovanje, s katerega ni vrnitve; morila ga je skrb. Kaj bo z njegovimi deželami, z njegovim ljubim narodom, ko ne bo več njega? Ima sicer sinove, pridne, vredne njegovega imena; pa bodo ostali taki? Ne bo li jih omamil pohlep po večjem bogastvu, po bratovi zemlji? Bodo li edini v borbi proti skupnemu sovražniku? Težka slutnja je legla kralju na srce . . .

Pokliče služabnika, da mu prinese sveženj skupaj zvezanih palic. Zgodi se. Nato pa kraj pozove svoje sinove. Vseh sedem se zbere ob njegovi mrtvaški postelji. Žalostni so in tiho čakajo očetovih poslednjih besed. Kralj pa se napol dvigne in s slabim glasom jim veli, naj vsak poskusi zlomiti sveženj palic. Čudom se čudijo sinovi tej nenavadni želji očeta, pa vendar ubogajo. Drug za drugim pristopajo in skušajo zlomiti butaro — pa ne gre, nobenemu se ne posreči. “Sedaj pa razvežite sveženj in vsak naj zlomi eno palico.” Zgodi se, v trenutku so vse palice zlomljene in kralj povzame s pojemačim glasom:

“Sinovi moji ljubljani! Glejte v teh palicah usodo vašo, usodo mojega in vašega kraljestva! Dokler boste složni, edini, boste nepremagljivi, sovražnik se vas bo bal. Kakor hitro pa daste slovo vzajemnosti, ste izgubljeni, kraljestvo bo razpadlo. Bodite složni, edini. To je moja oporoka!” Komaj je končal, že mu omahne glava na blazino, duh njegov pa se preseli v boljšo deželo. Žalostni so njegovi sinovi . . .

Nekaj časa so zvesti očetovim poslednjim besedam, pa le prehitro jih pozabijo. Začno se prepirati radi meja svojih dežel. Nastane prava bratomorna vojna in kar je oče prerokoval, česar se je bal, se je zgodilo: Sovražnik je udril v kraljestvo in si ga je osvojil. Na razvalinah cvetočih mest pa se je šopirila in se škodoželjno krohotala premagancem strašna pošast — Bratska nesloga. Zmagala je!

Žalostna je ta povest. Kolikokrat se je že uresničila v stoletjih zgodovine Slovanstva. Bratska nesloga, slovanski greh, naš narodni greh. Ko bi njega ne bilo, bi lahko Slovani vladali Evropo. Tako pa komaj žive in njih eksistenca nekaterih rodov je v vedni nevarnosti. Vzemimo za primer sedanje razmere na Balkanu. Slovani, bratje, se preklajajo, a Nemec, Madžar in Italijan čakajo samo priložnosti, da bi jih mogli uničiti, ali jim vsaj občutno škodovati. Smo li Slovenci, mali del Slovanstva, boljši. Prav nič! Koliko narodnih izdajic je bilo pred svetovno vojno v domovini! Kako so nekateri v suženjski ponižnosti poklekali v prah pred Nemcem, samo, da je njem boljše šlo, da so se mogli maščevati nad bratom. In koliko nesloge je še sedaj v domovini! Preveč se gleda na oseba ti, primanjkuje prave, dejanske domovinske ljubezni. O, da, fraz o njej je na cente, ker so poceni, a če bo kdo užalil takega kričarja - narodnjaka, se bo vsa domovinska ljubezen razblinila v nič in tak ljubitelj domovine bo šel radi lastne koristi ali večje časti ali iz kakega drugega vzroka v tabor, ki škoduje celokupnemu narodu in domovini. Če bi med Slovenci ne bilo takih ljudi, če bi bili vsi složni, bi bili morda že prav blizu avtonomije. Zaradi nesloge so morali tlačiti stoletja in stoletja. Ko bi jih vsaj zdaj pamet srečala, da bi se zedinili in se v ljubezni oklenili svoje mlade države in bi skupno z brati Hrvati in Srbi delali v procvit in srečo svoje Jugoslavije.

Naša dična Slovenska Ženska Zveza je tudi nekako malo kraljestvo žensk. Tudi v njej mora vladati vzajemnost, ako hoče rasti in se širiti. Do sedaj se glede tega Zvezi še ni bilo treba sramovati. Sloga je vladala med posameznimi podružnicami in med člani. Tudi sedaj še vlada.

Zveza je bila ustanovljena v blagor ženstva sploh celokupnega Slovenstva v Ameriki. Skoro 3000 članic že ima čeprav je še zelo mlada. Zakaj tako napreduje? Zato, ker so uradnice in članice edine, se vzajemno podpirajo, ljubijo, druga drugo bodrijo in v slogi delujejo. S. Ž. Z. radi tega naše iskrene čestitke! Kakor hitro bi pa zašla v Zvezo nesporazumljenje, nesloga, potem ji je odklenkalo. Če bi članstvo svojih uradnicam po krivici podtikalo slabe namene, če bi članice ne gledale na skup-

nost in bi vsaka hotela s svojo glavo skozi zid ali bi vsaka hotela po svoji, ne skupni, poti do cilja, potem ga Zveza ne bo nikoli dosegla. Če bi se članice ne marale udeleževati sej, sestankov ali prireditev, ker je ta, "ki je ne maram," prisotna, ali če je še celo v odboru, potem, potem —

V Zvezi so vse članice sestre! Sestre pa morajo poznati Gospodovo zapoved o ljubezni. Ljubezni, prave sestrinske, dejanske ljubezni v Zvezine vrste. Ljubezni, požrtvovalne ljubezni, ki vsako razžaljenje rada odpušča. Ljubezni, ki vse pretrpi, vse prenese. Ljubezni, ki se ne ozira vedno le na osebno čast. Vse, članice in uradnice stremijo za istimi ide-

ali: Ohranitev slov. jezika v Ameriki, ljubezen do njega, izobrazba našega ženstva itd. Krasni ideali! Vsaka posamezna članica pa naj se potruži, da jim bo sledila in delala Zvezi čast. Vse strankarstvo, nesloga, vse kar je takega plevla, iz naših vrst! Pokažimo svetu, da smo se me že ob rojstvu Zveze odpovedale našemu narodnemu grehu. Ako bi Zvezo morda napadli kdaj zunanji sovražniki, se nam ni treba bati za njen obstoj dokler smo složne, edine. Sloga je naš amulet, vzajemnost naše geslo. Sestre! Naprej po začrtani poti za našimi ideali pod zastavo medsebojne ljubezni in vzajemnosti!

Zvonimira Turk.

Pismo iz Ljubljane.

OBIL sem prvi dve številki glasila S. Ž. Zveze iz Amerike in jih pazno prečital. Povabile ste me sicer, naj bi se tudi jaz pridružil vašim sotrudnikom in bi kaj napisal za "Zarjo." Toda iz več uzrokov tega nisem storil, kar mi boste gotovo oprostite.

Pred vsem pozdravljam misel lastnega glasila za Zvezo. Res ste imele v Amerikanskem Slovincu svoj kotiček, katerega bomo naročniki zelo pogrešali. Z veseljem smo namreč v vsaki sobotni številki zasledovali vaše živahno in krepko delovanje za probujanje slovenskega ženstva v Ameriki. No, bomo pa sedaj dobili vsaki mesec celomesečni pregled vsega vašega delovanja in napredka, kar bo pa še več vredno. Amerikanski Slovenec pa tudi radi tega ne bo izgubil niti enega naročnika in a zato ne bomo nič manj z veseljem čitali. Ostalo mu bo samo nekoliko več prostora za njegove lastne namene.

Gotovo je pa, da vam je bilo lastno glasilo potrebno in, da bo veliko pripomoglo, da se boste v prihodnje še bolj prosto lahko gibale in še bolj prosto agitirale za razširjenje svoje organizacije in še bolj prosto lahko delovale za velike namene in ideje, radi katerih ste ustanovile Zvezo in katere ste si postavile za nalogo svojega obstoja in svojega delovanja.

Vsak nov slovenski list zlasti v tujini pomeni velik napredek za cel narod. Škoda, da ga nima vsaka večja naselbina svojega in vsaka organizacija svojega. Glede dobrega časopisja velja pravilo, čim več tim bolje! Vsak list namreč pomenja novo trdnjavo za obrambo načel, katere zastopa. Nov "powerhouse," kjer se proizvaja gonilna sila, ki žene tisoče src za ideali in uzori. Naši listi so premajhni, da bi mogli biti tako vsesplošni, kakor so na pr. angleški dnevniki ali magazini. Na premalo naročnikov morejo računati, da bi bili obširni. In ker niso obširni imajo jako omejen prostor, kjer se ne da

veliko napisati. Zato mora tak narod delo deliti, da bo uspešno. Glede časopisja je med narodi ravno tako, kakor je glede njegovih trgovin. Veliki narodi imajo velike department prodajalne, kjer dobite v eni trgovini vse, — kakor je nek šaljivi trgovec oglašal — "od zibeli do revolverja." Tako je tudi njegovo časopisje. Kar na funte vam natehtajo vaš dnevnik, ne več na strani. Tu je naravno, da pri tolikem prostoru, uredniki napolnijo list s tako različno vsebino, da najdete tam enako vse "od zibeli do revolverja."

V Ljubljani na pr. pa takih prodajalen ni in jih tudi nikdar ne bo. Zakaj ne? Narod je premajhen in bi se take trgovine ne obnesle. Zato jih mora biti pa več različnih, da ima vsak svojo vrsto izdelkov. Tako mora imeti pa manjši narod več listov, da se delo razdeli, ker so vsi majhni in morejo prinašati samo omejeno stvarino.

Ko smo pred leti snovali Zvezo Katoliških Slovencev in ko bi bili uspeli ž njo, imeli smo namen poskrbeti vsaki večji naselbini mal lokalni list. Kdor pozna časnikarstvo dobro, ta bo vedel, kako velike koristi bi to bilo za ves skupni narod. Imeli bi tako en dnevnik, skupen celi Ameriki. Vsaka naselbina bi pa imela svoj list za svojo lokalno politiko in svoj lokalni napredek. Lokalne naselbine bi tako veliko bolj napredovale, ker bi jih njih lokalni list navduševal k delu. Ako bi pa vse posamezne naselbine napredovale, pomenjal bi pa to napredek celokupnega naroda v Ameriki.

So nekateri lastniki listov, ki so proti taki rešitvi časnikarskega vprašanja. Vendar take gotovo ne vodi želja po skupnem napredku, temveč sebičnost.

Tako je tudi jasno, da pomenja ustanovitev vašega lista "Zarja" za ameriške Slovence velik napredek, katerega se veseli tudi domovina.

Probuja našega slovenskega ženstva za narodno in socialno delo v Ameriki je bila in je še danes velika naloga vseh, katerim je napredek naroda pri

srcu. Kolikrat smo mislili v polpreteklosti na ustanovitve slične organizacije. Poskušali smo z njeno ustanovitvijo z materinskimi društvi, katere smo ustanavljali. Vendar ni šlo. Manjkalo je med našim ženstvom samim zanimanja za to idejo. Manjkalo je pa tudi smisla za to pri vseh voditeljih naroda. Ko bi se bila že pred leti ustanovila posebna ženska jednota, kakoršne imajo drugi narodi, koliko bi bili ameriški Slovenci danes naprej. Imeli bi že pred leti mogočno organizacijo, ki bi budila naše žensstvo za skupnost, za narodno in socijalno delo. Prepričan sem, da bi K. S. K. J. danes ne imela niti enega člana manj, nasprotno veliko več, kakor jih pa ima. Da imam prav, kažejo razmere med drugimi slovanskimi narodnostmi v Ameriki. Vsaka druga narodnost, razun hrvatske, imajo ženske jednote, pa zato krasno razcvitajo tudi možke organizacije. Tako bi bilo tudi med nami. Probujena mati in žena, je kakor goreče ognjišče, kakor peč, ki ogreje tudi celo družino. Taka žena bo probudila tudi moža in svoje otroke. In takih žena nam je manjkalo. Posebno glede katoliške misli, smelo trdim, da bi bilo danes za 50 odstot. bolje med ameriški Slovenci, kakor je, ko bi bili imeli krepko žensko katoliško organizacijo.

Zato sem se zelo zveselil vaše “Zarje,” ki bo gotovo prava zarja, katere smo že dolgo čakali, da bi bila prisijala in začela napovedovati nov dan za vašo javnost.

Veseli me tudi, da ste pristopile v Zvezo katoliških žena pod vodstvom vašega episkopata, ki modro in uspešno vodi vse ženske organizacije po Ameriki, da si katoliške žene boljšega vodstva ne morete želeti in ga tudi ne potrebujete.

Zato Vam želim kar največ in najlepših uspehov v prihodnosti. Dosedanji uspehi so vam pokazali pot, po kateri hodite tudi v prihodnje. Morda bi si kdo želel drugače. Toda kdor pozna preteklost javnega življenja med ameriški Slovenci, kdor je šel skozi tolika nasprotovanja vsaki dobri stvari, ki

se je začela ali zasnava med nami, kako se je zlasti vsikdar vse storilo, da se je vsak pokret med našim ženstvom v kali zatrl, ta ve in vidi, da je pot, katero hodite, edino pravi in je edini, ki vas bo pripeljal do napredka. Zato kar krepko naprej po začeti poti ne glede ne na desno ne na levo!

Ako bom imel čas, bom pa že tudi jaz prijel za pero in vam pomagal pri listu. Obljubim seveda ničesar. Poskušaj pa bom.

Vaš pokret in vaš list je vzbudil zanimanje tudi med ženstvom tukaj v domovini. Čudijo se vaši živahnosti in vstrajnosti. Toliko je tu odličnih in izobraženih žena, veliko celo prav izobraženih, pa njih ženska zveza komaj životari ali pa vsaj nima tistega razmaha, kakor ga ima vaša Zveza. Govoril sem s predsednico Ženske Socijalne Zveze, gospe Dolenčevu, ko je blaga gospa. Pa mi je tožila, kako malo imajo tukaj žena, ki bi se hotele žrtvovati za skupnost in za žensko vprašanje, kakor se ve. Tukaj sploh manjka socijalne vzgoje pri žensstvu. Nič nimajo smisla za kako javno delo. Ste pa že ve veliko, veliko pred njimi. Mislim si večkrat, kaj bi se dalo tu doma doseči, ko bi sorazmerno z vami, bilo tukajšnje žensstvo, zlasti izobraženejše tako po žrtvovalno, tako delavno in tako navdušeno, kakor ste ve. Kako velikanska sila za dobro bi to bila! Tako pa vse spi. Nekaj malo jih dela in teh je veliko, veliko manj, kakor je pa vas, ki vse to vaše delo vodite.

Zato sem že navduševal, da bi vaša Zveza pristopila k tukajšnji Ženski zvezi, da bi se naše žensstvo tukaj od vas učilo, kako se mora delati. Morda bi jih navdušile. Tu je pač vse zastarelo. Sedaj uživajo v javnosti samo sadje, katerega je sadil in cepil dr. Krek. Kaj bo, ko bo to sadje pobrano in ne bo novih mladik? Vse bo zaspalo, če ne bo kaj podobnega prišlo, kar bo spremenilo razmere.

Iskrene pozdrave vsem članicam Zveze, posebno onim v Chicago. Pri priliki se še oglasim.

P. Kazimir Zakrajšek, O. F. M.

Govor Rev. Vukonicha,

v cerkvi sv. Kristine, Euclid, O., dne 4. avgusta 1929, pri blagoslovljenju zastave Podružnice štev. 14. Slovenske Ženske Zveze.

NIKAD ne ću zaboraviti, što sam doživio iza sloma Austrije. Bili smo umorni od puta. Došli smo pred Kobarit . . . Na ulazu u mjesto slavluk, na njemu slovenska, hrvatska i srpska zastava, a nad njima jugoslavenska, s nadpisom: sretno došli u slobodnu Jugoslaviju . . . Srce mi stalo tući, . . . nepisivo veselje u srcu . . . Stajao sam tamo i gledao taj prizor kao da sam zamijenio . . . Došli u mje-

sto . . . sva sila djevojaka i svakome vojniku dale po jednu malu jugoslavensku zastavicu . . .

Što se to dogodilo sa mnom? . . . Što znači ta zastava, koja ima toliki upliv? . . . Zašto? Pitajte amerikanaca, što je u njegovoj zastavi, da je posvuda s ponosom izviđa? . . . Pitajte onog Slovenaca, što je ostao pod Italijom, zašto mu krvavi srce, jer je zabačena njegova zastava, a nad glavom mu se vije tudja — talijanska? . . . Zašto zaigra vaše sr-

ce, kad se prošeta ovdje u Americi vaša slovenska zastava? . . . Što je ta zastava, za koju umiru veselo vojnici, ne žaleći svoje glave? . . . Jest, zastava je komad platna, obično su tri različite boje ali ta zastava znači u povjesti naroda i u životu pojedinaca jako mnogo, skoro sve. Ona nam priča o povjesti našega naroda, o njegovim borbama i pobjedama. Ona nas sili, da ljubimo svoj dom. Zastava nas razlikuje od ostalih naroda . . . Kad se diže zastava, diže se domovina, kad pada zastava, pada domovina.

Što je zastava? Ovdje vidim tri različite zastave, koje ste dinijeli, da ih blagoslovim, da prate k sreći i napretku vaše društvo.

Što je zastava? Pogledajte najprije amerikanšku zastavu. Na njoj tri boje: crvena, bijela i modra. U njoj zvijezde, nad njom orao. O, ta zastava znači jako mnogo za amerikanaca, a i za nas, koji smo postali sinovima ove lijepe zemlje. Ona crvena boja pripovijeda nam o krvi, koju su junaci američanski prolili proti tirjanu engleskom, a za pobjedu ove zemlje. Vodila ih bijela boja, osvjeđenje, da je njihova revolucija bila opravdana, da ih je silništvo englesko sililo na zdvojni korak. Modra ih je boja vodila i staviše tu boju na svoju slobodnu zastavu, jer su vjerovali, da ih junačka sreća ne će ostaviti . . . Nad zastavom orao, simbol slobode. Pod ovim orlom, Amerika se digla do zamjere veličine i napretka . . .

Pogledajte drugu zastavu: slovensku. Iste boje, samo drugačije rasporedjene. To znači, da su i Slovenci vodili isti ideali u njihovoj povesti. Jest, i Slovenac se u povjesti borio sa mnogim neprijateljima: švabama, talijanima, turcima. Zemlja je slovenska više puta poprskana krvlju. Slovenci se rado boriše, jer imadjahu i oni pravo na svoj opstanak. I njih je vodila nada, da će jednog dana doći do svoje slobode. Ikućeno je čas. Pred 11 godina svanula je i Slovencu zora slobode pod slobodnom Jugoslavijom. Na žalost, ostalo ih nešto pod švabom, a do pol miliona pod talijanom. Ali Slovenci, ne dvajajte. Još imate svoju narodnu zastavu, još imate crvene boje svoje zastave u sebi, još ima krvi u vama, da se borite i da izgubljena braća dodju opet k vama, a u tome nek vas dalje vodi bijela boja vaše zastave: pravo na ukradjenju braću i ukradjenju vašu zemlju. Ne gubite nade u tome, jer vam oslonja daje treća boja vaše zastave modra boja.

Ali kao svećeniku najviše mi danas upada u oči vaša treća zastava; zastava katoličkih žena, zastava sv. Ane, pokroviteljice vašeg odsjeka. Što vam predstavlja ova zastava? Američanska i slovenska zastava bude vas na rodoljublje, na spominjanje i požrtvornost prema svojoj domovini, a treća zastava? Ona vas mora voditi na duševnom životu, mora

vam otvarati vjerske vidike, mora vam propovijedati ob onom, što svakoga iza smrti čeka. Premile sestre, vi ste katolikinje. Vaš otac, vaša majka bili su katolici. Vaši djedovi i pradjedovi bili su katolici. Oci vaši borahu se pod zastavom vjere za Krista i vjeru. Oni su živili praktičnim životom osvjeđenih katolika. Sestre, svima nama je poznato, da je malo naroda u povjesti Europe, tako čvrsto stajalo i ostalo pod barjakom vjere, kao upravo slovenski narod. Nije bilo sile na svijetu, koja ga je mogla otrgnuti od Krista i Njegove crkve. Slovenci se odazvaše glasnicima vjere, i prigrlili katoličku vjeru. U toj vjeri ostadoše kao granitne stijene do danas. Zaludu je pokušao protestantizam, da se ušulja u slovensku kuću. Cijeli slovenski narod pripada danas samo jednoj crkvi i to Petrovoj. Liberalizam je zadnjih godina pokušao, da odvede Slovence od Petrove stolice, ali su imali malo uspjeha. Pok. Žerjav Gregor, koji je umro pred par mjeseca, žrtvovao je cijeli svoj život, da pritisne o zid katolicizam, a što je uradio, što je postigao? Ništa. Gregor Žerjav je danas mrtav, a stijeg se katolicizma i danas visoko diže nad Slovenijom. Idealan mi je Slovenac u svojoj vjeri i poštenju i nadam se, da ga nijedan val ne će otrgnuti od Petrove ladje.

Iz tog naroda vi potekle. Kćeri ste slavnog slovenskog naroda i tvrdo vjerujem, da nema među vama jedne, koja je zaboravila, da je kćer Slovenije, da je kćer pobožnog slovenskog oca. Evo, to vam priča ova treća zastava sa sv. Anom. Sretna je bila zamisao, da okrstite svoj odsjek tako lijepim imenom, da si odaberete tako lijepu zaštitnicu.

Sv. Ana majka je one, koja nam je rodila Spasitelja svijeta, majka je one, koja mora biti uzorom svakoj od vas.

Katolička je crkva kroz sve vijekove visoko cijenila ženu. Preko dobrih i čestitih žena crkva i vjera podigoše staro pokvareno društvo. Žene, mi vas trebamo i danas. Svi misionari, svi svećenici, svi biskupi sa sv. Ocem Papom ne možemo podignuti čovječanstva bez žene. Veli se, da žena drži tri ugla u kući. Pa kao što žena drži tri ugla v kući, ona drži i tri ugla svijeta i ljudskog udesa. Kakve su žene, takav je svijet. Gdje su dobre i kreposne žene, ne treba se bojati za budućnost pojedinaca, obitelji i ljudskog društva.

Takvih žena potrebujemo danas. Dajte nam vi dobre žene svoju pomoćnicu ruku, da u vrtlogu ovog pokvarenog svijeta soasimo vjeru i obitelj! Vi niste slučajno odabrale sv. Anu za svoju zaštitnicu. Odabrale ste je, jer u njoj nalazite uzor svom životu i radu. Pogledajte u nju. Ona će vam šapnuti duši, što vam je uraditi. Mi hoćemo dobrih i vjernih žena. Ah, moje drage sestre, vi poznate Ameriku i njezinu moralnu vrijednost. Zašto kaže Amerika-

Uradna poročila in drugo.

IZ URADA GL. PREDSEDNICE S. Ž. Z.

Iz raznih poročil razvidim, da nekaterim članicam ni po volji, ker na izkaznicah ali certifikatih ni omenjena svota, katero Zveza izplača za pogrebne stroške umrlih članic. Ker sem jaz imela opraviti z besedilom na certifikatih, je moja dolžnost dati pojasnilo v tem oziru.

Vidim da naše članice še vedno zamenjavajo Žensko Zvezo z kako Jednoto ali zavarovalniško organizacijo. Naša Zveza ne plačuje posmrtnine, ampak samo **pogrebne stroške** in v tem je razlika. Ako bi Zveza plačevala posmrtnino bi bila všteta med zavarovalniške organizacije kot so naše Jednote in v vsaki državi kjer ima podružnica, bi si morala iskati dovoljenje za poslovanje ali License. Ker je pa Zveza kulturna organizacija in posmrtnine ne plačuje, ampak samo podporo za pogrebne stroške, zato nimamo sitnosti z nobenimi deželnimi zavarovalniškimi departmenti. Pri jednotah kjer se direktno zavarujete za posmrtnino, mora svota biti označena na certifikatu, medtem ko pri nas ni neobhodno potreba. Da ni direktna svota označena na naših certifikatih je vzrok ta, ker bo mogoče že prihodnja konvencija zvišala svoto za pogrebne stroške. Če bi torej bila na certifikatih označena svota ki jo Zveza sedaj plačuje, bi vsi tisti certifikati bili neveljavni ki so in bodo do prihodnje konvencije izdani. Ker sem pa hotela članice obvarovati nepotrebnih stroškov in gl. tajnico nepotrebnega pisanja, zato čitate na izkaznicah — — **ter je v smislu pravil v pomoč članicam tudi ob času smrti** — — Toraj, kakor bodo pravila določevala ob času smrti članice, toliko bo Zveza izplačala za pogrebne stroške. Sedaj je v pravih \$50.00 in \$100.00, lahko je

pa enkrat \$200.00 ali več. Zato so certifikati, kot so sestavljeni sedaj, veljavni za vedno; če bi pa bila svota označena, bi se pa morali spreminjati. Nekaterim članicam pa se tudi ne vidi pravilno, zakaj niso dediči označeni na certifikatih. Tem velja zgorajšna opomba, da Zveza ni zavarovalniška družba in ne plačuje posmrtnine, zato na certifikatih ne morejo biti dediči označeni. Dediči so tam kjer je zavarovalnina, Zveza pa ne plača zavarovalnine, ampak samo svoto za pogrebne stroške. Ko podružnica, h kateri je spadala umrla članica naznani na gl. urad Zveze, kedo je oskrbel pogreb in bo poravnal pogrebne stroške za umrlo, se nato tistemu izroči ček za svoto do katere je bila umrla članica po pravilih upravičena. Tako moramo postopati, če hočemo, da ne pridemo navskriž z zavarovalniškim oddelkom te ali one države.

Upam, da sem s tem dovolj pojasnila da bo članstvo znalo kako in kaj. Vprvič odkar Zveza obstoji se pa moram pritožiti, da me boli ker so nekatere članice tako nezaupljive. Tam kjer plačujete po več dolarjev assessmenta na mesec, niste nikdar tako natančne kot pa tukaj, kjer znaša mesečina samo borih 25c.

Da ste mi zdrave!

Marie Priland, predsednica.
S. Ž. Z.

PODRUŽNICA ŠT. 32, S. Ž. Z., EUCLID, OHIO.

Ustanovljena 25. avgusta, 1929.
Sprejeta v Zvezo dne 1. septembra, 1929.

Imena članic ustanovnic so: Mrs. Jennie Pink; Miss Jennie Pink; Miss Frances Pink; Mrs. Mary Vidmar; Mrs. Theresa Zdešar; Mrs. Frances Korenčič; Mrs. Mary Petek; Miss Mary Petek; Mrs. Mary Novak; Mrs. Mary Gombač; Mrs. Antonia Mlač;

Mrs. Mary Stušek; Mrs. Mary Coprič; Mrs. Theresa Potokar; Mrs. Frances Kern; Mrs. Julia Pauletič; Mrs. Jennie Grdina; Mrs. Mary Prostor; Mrs. Louise Hočijaš; Mrs. Mary Muhič; Miss Allma Choprich; Mrs. Mary Benda; Mrs. Angela Kebe; Mrs. Caroline Kaliopie; Mrs. Mary Kolman; Mrs. Jennie Indihar; Mrs. Mary Praznovsky; Mrs. Mary Lach; Mrs. Frances Nemec; Mrs. Antonia Koraba; Mrs. Josephine Pemec; Mrs. Mary Cinha in Miss Anna M. Stušek.

Podružnica šteje 33 članic ustanovnic.

Julia Gottlieb, gl. tajnica.

50 PODRUŽNIC IN 5000 ČLANIC!

To je naše geslo do prihodnje konvencije. Drugega ne poznamo. Ali bomo to dosegli? Seveda bomo. Kar na noge rojakinje in na delo, pa bo šlo. Zadnji mesec sta se priglasili že dve novi podružnici. Ena na Gilbert, Minn., druga v Euclid, Ohio, na treh drugih krajih se pa gibljejo in pripravljajo na ustanovitev. Če se to posreči, bomo kmalo imele kar PET NOVIH PODRUŽNIC. Pa komu ne bi to množilo korajže in dajalo pogum! Sedem mesecev je še do prihodnje konvencije. Slovenske naselbine na noge! Kje je država New York, ki še nima nobene podružnice, kaj dela Kansas, kaj Wyoming, Montana? Vsepovsod biva dovolj Slovenk za vsaj eno podružnico. Medtem je pa še veliko naselbin v državi Ohio, Illinois, Wisconsin, Minnesota, Indiana, Pennsylvania, Colorado i. t. d., kjer bi bila še lahko podružnica S. Ž. Z.

Na noge torej, zavedne ameriške Slovenke, in korajžno naprej za vedno močnejšo žensko organizacijo, Slovensko Žensko Zvezo!

Marie Priland, preds. S. Ž. Z.

Na potovanju.

Začetkom meseca septembra sem obiskala mojo teto, ki se nahaja v St. Louis, Mo., katero sem v 25-tih letih le enkrat videla. Ona in še ena teta v Sloveniji sta edini moji ožji sorodnici. Ni mi bila dana dobra sestra ali skrben bratec s katerimi bi gor rastla. Sami, čisto sami mi je potekala mladost. Mati mi je umrla ko sem bila še le šest let stara. Vzgojila me je stara mamica, katero že dolgo let krije črna zemlja. Oče se od mojega sedmega leta nahaja v Braziliji, kjer si je po smrti moje mame oskrbel svoj dom. Zato je pač umljivo, da se mi je zahotelo videti edino sorodnico v Ameriki, ki se sedaj odpravlja v domovino. V St. Louisu sem pa našla še rojakinjo Mrs. Josephine Speh, s katero sve pred 23. leti skupno potovale v Ameriko. V vseh teh letih mi je ona pisala samo enkrat in to ravno ko je poteklo 20 let najinega prihoda v Ameriko. Upam, da sedaj ne bo zopet čakala, da poteče drugih 20 let, predno se oglasi. Spoznala sem še nekaj drugih domačink, kar me je jako veselilo.

V St. Louisu biva kakih pet do šest sto Slovencev. Nimajo sicer svoje cerkve, imajo pa prav lično slovensko dvorano. K. S. K. J. — J. S. K. J. — in S. N. P. J. imajo vsak po eno društvo tam. Upam, da tudi Ženska Zveza dobi svojo postojanko v St. Louisu. Hrvatov je v tem mestu veliko število. Imajo krasno cerkev, šolo, dvorano in jako lep narodni dom.

Ker sta moja teta in Mrs. Speh menda uganili mojo radovednost, sta me vzeli v vse znamenite kraje v mestu. Tako sem si ogledala katedralo Sv. Louisa, ki je nekaj tako imenitnega in impozantnega, da je težko povedati. Zidana je v bizantinskem slogu, torej po načinu katedrale sv. Petra v Ri-

mu. Notranjščina je izdelana vsa iz rožnatega marmorja.

Najlepši je glavni oltar. Krasen baldahin nad oltarjem nosi deset marmornatih stebrov ki je vsak druge barve. Streha baldahina se končava v majestetično kupolo. Oltar kot baldahin, ter vse podobe po stenah in oltarjih so izdelani iz mozaika, da se vse leskeče. To katedralo so začeli zidati že leta 1907, pa še sedaj ni gotova. Povedalo se mi je, da ne morejo dobiti potrebnega materiala iz Evrope za izgovitev.

Dalje me je jako zanimal lepi Forest Park, ki po obširnosti presega celo Lincoln Park v Chicagu. Kar me je tukaj najbolj zanimalo, je bila zbirka Lindberghovih daril, katere je prejel iz vseh delov sveta. Ta zbirka je razstavljena v Jefferson Memorial in zavzema celo zapadno krilo tega poslopja. Človek se kar načuditi ne more kaj vse so mu ljudje poslali. Tam vidite kolajne od kraljev, držav in posameznih mest, pa do majhne podobice, katero mu je poslala "a Little Girl of the West." Dalje vidite ključke vseh mest kjer se je ustavil, brezštevila majhnih aeroplanov posnetih po vzorcu "Spirit of St. Louis." Vsakovrstne obleke, ogrinjala, rokavice, čevlje, tobak, pipe, zaponke in dragulje vseh vrst, skratka vse kar si človek zmisli more. Še celo škatljico muh so mu poslali z napisom: "A Fly for the Flyer." Po stenah vidiš nešteto slik aviatorja, v vseh pozah. V posebni omari so zložena darila iz Mehike, kakor tudi darovi Indijancev. Ravno tako je v posebni omari zložena toga in diploma Wisconsin univerze, ki mu je bila podeljena brez graduacije. Tudi njegova mati je prejela veliko daril. Največ je umetno šivanega perila, broške itd. Najnovejšo darilo je došlo zadnji

mesec iz Turčije, v obliki broške. V polumesecu se svetlikajo dijamanti, v sredini pa je iz samega nega smaragda izrezana velika zvezda. Krasno delo!

Kadar kateri izmed rojakov potuje skozi St. Louis naj nikar ne pozabi si to zbirko ogledati, ne bo mu žal časa.

Da sem pogledala tudi v "Show," se razume. Ni me pa predstava toliko zanimala kot poslopje samo. "The Fox," gledališče je še le dovršeno in je umetnost v arhitektiki. Opremljeno je tako bogato, da si človek nehotе domisli pravljice iz Tisoč in ene Noči.

Zanimal me je tudi veletok Misissippi, ki prav počasno vali svoje rujavo vodovje. Ta reka je na nekaterih krajih po pet mestnih blokov široka. Naravno, da so tudi mostovi preko nje nepregledni.

Opazila sem tudi nenavadno veliko število raznih šolskih zavodov in akademij. Povedali so mi, da je več slovenskih fantov iz Clevelanda in Chicaga, ki tam študirajo.

Mesto St. Louis šteje okoli 900.000 prebivalcev, med temi je precej črncev. Tovarne so razpostavljene v enem delu mesta, tako da je ostali del čist dima in prahu. Skoro v sredini mesta pa se nahaja velika Buscheva pivovarna katere izdelki so bili znani po celem svetu. Pred prohibicijo je bilo tam uposljenih na tisoče delavcev, sedaj jih dela samo par sto.

Domov grede sem se za par ur ustavila v Springfieldu, glavnem mestu države Illinois. Ker nobena Slovenca tam osebno ne poznam, sem jo kar na svojo roko mahnila po mestu in si ogledala vse znamenitosti. Najprvo sem šla do groba predsednika Lincoln. Na visokem hribu, da se vidi daleč na okoli je postavljen

spomenik in grobnica mučeniške-mu predsedniku, katerega truplo je bilo premeščeno 17-krat predno je bilo položeno tja, kjer sedaj počiva. Ogledala sem si tudi Lincolnov zbirko, ki vsebuje vse važnejše podatke njegovega življenja in smrti. Odtam sem se podala na Lincolnov dom, ki je jako dobro ohranjen. Opremljen je tako, kot je bil takrat ko je Lincoln odšel v Washington. da prevzame predsedniško mesto. Šla sem pogledat še deželni kapitol, torej tja kjer je bila inkorporirana Ženska Zveza. Kapitol je krasno poslopje in na lepem kraju. Škoda, da v Springfieldu ne župnikuje več prijazni Rev. Mažir. Nastavljen je na irski župniji kakih 100 milj od tam. Kakor sem iz nekega časopisa razvidela, se udeležuje na agrikulturnem polju med svojimi župljani. Mi Slovenci pa jako pogrešamo njegovih dopisov, vendar upamo, da se v doglednem času zopet oglasi.

* * *

Opisala sem to moje potovanje zato, ker je bilo jako zanimivo za mene in si domišljam, da bodo naše članice rade čitale. Če pa kateri ne bo všeč naj pa malo zadremlje zraven, zamere zato ne bo nobene.

H koncu se prav lepo zahvalim moji teti in družini Speh za prijazno sprejem in gostoljubnost. Teti želim srečno pot, Spehovo družino pa vabim v Sheboygan, da jim vsaj malo povrnem, kar so mi prijaznega storili.

Marie Priland.

—o—

Dopisi

PODRUŽNICA ŠT. 2 S.Ž.Z.,
CHICAGO, ILL.

Naša dobra članica in dosedanja tajnica podružnice št. 2 se je morala zopet podati v bolnišnico, kjer bo ostala dalj časa. Vsled tega smo na njeno mesto izvolile novo tajnico, Miss Angeline M. Bezovšek, 1835 W. 22nd Street. Nadalje se vsem članicam naznanja, da je odpadla bolniška podpora pri naši podruž-

nici, ker se ni dovolj članic prijavilo v ta oddelek. Vplačana svota se bo pripisala članicam k mesečnini, da imajo plačano v naprej.

Spremenile smo tudi prostor zborovanja in se bodo vršile redne seje za naprej vsako četrto nedeljo v mesecu popoldne, v prostorih glavnega urada, 1845 W. 22d Street, zgoraj.

Na zadnji redni seji dne 22. septembra smo pa storile velik korak naprej; ustanovile smo izobraževalen in sportni klub pri naši podružnici. Dekleta in tudi žene se bodo učile o šivanju, kuhanju itd. Poleg tega se bo skrbelo tudi za zabavo. Za sedaj se bo organiziralo najmanj dva oddelka za kegljanje. Seja za vse to se bo vršila v kratkem. Katero veseli to, naj se takoj prihlasi pri tajnici Miss Besovšek, 1835 W. 22nd Street, ali pa pri gl. tajnici, Mrs. Gottlieb.

Opozarjajo se na to tudi vsa druga dekleta in žene, ki imajo veselje do tega, a še niso članice S.Ž.Z., da pristopijo sedaj. Za 25c mesečnih prispevkov dobite list "Zarja" in ste deležne do \$100.00 za pogrebne stroške. Poleg tega pa imate pravico tudi do tega kluba. Članice, povejte to Vašim sorodnikom, prijateljicam in znanam. Hvaležne Vam bomo.

Sosesterski pozdrav vsem članicam Sl. Ženske Zveze! Članica podr. št. 2.

PODRUŽNICA ŠT. 10 S.Ž.Z.,
COLLINWOOD, O.

Članicam podružnice št. 10 naznanjam, da se bomo korporativno udeležile slavnosti blagoslovljenja novega kipa Lurške Matere božje v cerkvi sv. Kristine, Euclid, O., dne 6. oktobra letos. Vabljenje ste članice, da se udeležite v velikem številu. S tem bomo pokazale, da smo prave in zavedne katoličanke. Kje bo zbirališče, boste videle v oglasu. Na svidenje pri sv. Kristini v Euclid Village.

* * *

COLLINWOOD, O.

Od več podružnic sem dobila pisma, da naj se še oglašim v našem listu "Zarja". Nisem pa gotova, je naša sestra urednica tudi tega mnenja ali ne, zato se bojim, da bo vse skupaj zletelo v uredniški koš. (Ga še nimam.—Op. urednice.)

Prisluškovati ni priporočljivo, še manj pa častno, toda včasih sliši človek nekaj tako zanimivega, da se nikakor ne more zadržati, posebno, ako je to v korist naši S.Ž.Z. Poslušajte, kaj se mi je pripetilo včeraj.

Naša tajnica Mrs. Mary Glavan in jaz imave vedno dosti za razmotrivati, čeravno sve zelo oddaljene druga od druge. Da bi se vsakikrat z "Lizo" vozile, ne gre, ker je last Mr. & Mrs. Glavan, ne pa podružnice. Zato nimamo pravice jo vedno preganjati po zvezinih opravilih. Vsled tega sem se podala pešpot dol k čarobnemu jezeru Erie z namenom, da bom tam počakala našo tajnico, Mrs. Glavan. Tam čez pride, kadar gre v prodajalno ali k bližnjim članicam. Ker tod vodi samo pešpot, nisem bila v skrbeh, da bi me povozila kaka stara "šajterga".

Vsedom se v travo za grm in pričakujem Mrs. Glavan. Aha, že gre, sem si mislila, ko sem zagledala žensko, približno njene postave. Toda zmotila sem se; ni bila ona, ampak neka druga, ki sem jo že enkrat nagovarjala, da bi pristopila k naši podružnici in S.Ž.Z. Toda takrat me je tako grdo pogledala in se zarežala nad menoj, da sem hitrih korakov zbežala iz njene hiše. Zato sem se tudi sedaj ustrašila, da sem še bolj skrila za grm, da bi me ne videla. Komaj sem pričakovala, da bi ona odšla, toda mesto tega sem pa slišala glas "Halo Tončka, halo Nežka!" — "Halo Mary!" se oglasi druga. "Odkod pa ve dve?" vpraša prva. "Tam v slovenski trgovini sem kupila papriko in bom poskusila napraviti tako, kot sem čitala v 'Zarji'." — "Kaj, Zarja! Nisem še slišala o listu s tem imenom."

Ko slišim ime "Zarja", se ozrem, da vidim, kdo ste tam. Bile ste članice Slov. Ženske Zveze. Ena je prav agilna in je že več članic pridobila. Vsa čast ji! Druga je tudi dobra članica, plača redno in hodi na seje, reče pa nič. Kadar je pa glasovanje, se preje ozre po dvorani. Kjer je večina, tam je tudi ona. Toda, naj vam povem, kaj sem slišala.

"Tako, Ti še nisi nič slišala o listu 'Zarja', ki je glasilo Slovenske Ženske Zveze, ki izhaja vsaki mesec in prinaša podučljive članke in dopise podružnic, kakor tudi posameznih članic S.Ž.Z.?" — "Kaj boste pa napravile?" se oglasi prva. "Moj dedec vedno pravi, da ženske nismo zmožne nič narediti." — "Seveda, posamezne ne moremo nič narediti, toda združene pa vse," pravi druga in nadaljuje: "Da nismo veliko naredile do sedaj je vzrok ta, ker se šele organiziramo in delamo trdno podlago. Toda, ko nas bo pet, ali še celo deset ali več tisoč, potem bomo lahko kaj več naredile." — "Seveda," reče prva, "jaz sem že hotela pristopiti. Vaša predsednica je bila že enkrat pri meni, toda takrat so otroci bili poredni in — saj veste — nekaj posebnega sem kuhala. Takrat je pa človek najraje sam. Sedaj bom pa to opustila in pristopila h Slov. Ženski Zvezi, ako ne bo Vaša predsednica huda, ker sem jo takrat neprijazno odslovila." — "Ne, nič ne bo huda," reče druga, "kar pridi na sejo, ki se vrši prvi četrtek v mesecu ob pol osmi uri zvečer v Slovenskem Domu na Holmes Ave., na Te bomo sprejele." — "Dobro, pridem, do takrat pa z Bogom!" — "Na svidenje, pa zdrava ostani."

To sem slišala za tistim grmom, — če verjamete al' pa ne.

Pozdrav vsem članicam Slov. Ženske Zveze!

Mary Urbas, predsed. podr. št. 10.

PODRUŽNICA ŠT. 14 S.Ž.Z.,
NOTTINGHAM, O.

V zadnji izdaji "Zarje" je izostalo ve-liko gradiva, vsled tega je razvidno, da je list premajhen. Po zimi bo pa še ve-gradiva, ker bo več časa za pisati. Treb- bo nekaj ukreniti. Moj nasvet je, da h- podružnice priredile po eno veselico v t-

ali pa naj vsaka članica plača 25c namen. Na ta način bi si opomogla tiskovnega sklada in list bi se povečal. Potem bi bilo še lažje razširati, ker bi res sam list bil toliko zanimiv.

Naši zadnji seji smo dobile pet novih članic. Zanimivo je, da so tri z imeni Kuhar, pa si niso nič v sorodu. Gotovo so prinesle srečo, ker imamo novo podružnico v Euclid, O., kateri želim velikega uspeha.

Mary Darovec, svetovalka.

PODRUŽNICA ŠT. 19 S.Ž.Z., EVELETH, MINN.

Tudi jaz želim dobiti prostor v našem ženskem listu “Zarja”, ki ga prav rada prebiram. Nič veselega nimam za poročati, ampak le žalostno novico, da je umrla smrt nam zopet ugrabila eno našo članico, namreč sestro Apolonijo Suster. Živela je precej oddaljeno od sedeža naše podružnice, vendar smo se udeležile pogreba, kupile ji venec za slovo in darovale za svete maše.

Prav lepo povabim vse članice podružnice št. 19, da se udeležite prihodnje redne seje, ker se imamo za pogovoriti nekaj zelo važnega. Ako je malo članic navzočih, ne moremo nič ukreniti, ker ne vemo, bo ostalim članicam po volji ali ne. Zatorej, udeležujte se naših sej!

Sesterski pozdrav vsem glavnim uradnicam in ostalim članicam S.Ž.Z., posebno Mrs. Prislant in članicam podružnice št. 19!

Gabriela Masel, blagajničarka.

PODRUŽNICA ŠT. 26 S.Ž.Z., PITTSBURGH, PA.

V prvi vrsti povabim vse članice naše podružnice, da se gotovo udeležite prihodnje seje, ki se bo vršila dne 10. oktobra v navadnih prostorih. Sedaj, ko je ponehala poletna vročina in so nastopili hladni jesenski dnevi, naj se nobena ne izgovarja radi vročine. Samim uradnicam je težko ukrepati. Seja je potrebna, da se pogovorimo in ukrenemo kaj za dobrobit naše podružnice in S.Ž.Z., ter da se med seboj spoznamo. Velikokrat se odbornice in članice srečajo, pa se niti ne poznajo in to vsled tega, ker ne pridejo na sejo.

Opozarjam pa tudi vse tiste članice, ki dolgujete za nazaj, da poravnate na prihodnji seji. V slučaju, da Vam ni mogoče priti na sejo, pa lahko plačate na mojem domu. Vedite, da jaz moram poslati asessment na glavni urad vsaki mesec za vse članice, ali Vas pa suspendati.

Ne pozabite, da stanejo certifikati 25c, katere sem dobila iz glavnega urada. — Prosim, upoštevajte to.

Sosesterski pozdrav,

Magdalena Widina, tajnica.

PODRUŽNICA ŠT. 27 S.Ž.Z., NORTH BRADDOCK, PA.

Bodi pozdravljen naš list “Zarja”. Soje veselja mi zaigrajo v očeh, ko ga dobim, ker je toliko zanimivega in podučljivega v njem.

Vsem našim članicam uljudno naznanjam, da se vršijo naše seje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne na domu tajnice. Prosite se, hodite na sejo in plačujte redno.

Dne 25. avgusta smo imele svoj prvi piknik, ki je dobro uspel. Blagajna se je opomogla za \$185.00. Vsa čast in lepa hvala vsem članicam, ki so delale in pripomogle do lepega uspeha.

Naša podružnica je še mala in po malem napredujemo. Toda, tudi po malem se daleč pride.

Pozdrav vsem članicam S.Ž.Z.!

Ursula Pierce, tajnica.

PODRUŽNICA ŠT. 31 S.Ž.Z., GILBERT, MINN.

Naznanjam članicam naše podružnice, da smo premenile sejo. Namesto vsaki drugi četrtek, se bodo vršile redne mesečne seje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 7. uri zvečer v A. Indiarjevi dvorani. Ker je bila zadnja seja radi hude plohe malo obiskana, se tem potom članicam naznanja, da smo odobrile načrt, da si nabavimo vse članice enako obleko (costume) in to obleko bomo rabile le ob gotovih časih, ob slavnostih, pogrebih ali kaj sličnega.

Predlog pevskega zbora je bil odobren in se ustanovi kakor hitro se dobi zadostno število žen in deklet za vajo. Učila bode naša organistinja Miss Rose Zallar. Matere, nagovorite svoje hčere, da se odločijo za petje, ker to je najlepši zaklad, kar ga imamo Slovenci tu v Ameriki: lepa slovenska pesem.

Prečitano je bilo tudi uradno naznanilo gl. predsednice Marie Prislant radi charterja za vse podružnice in njih odobritev. Veliko nismo mogle storiti, ker ni bila udeležba na seji velika, le to smo sklenile, da ker Slovenska Ženska Zveza ni podporna organizacija, ampak le za kulturo in izobrazbo jugoslovanskih žena in deklet, ne vidimo potrebno, da si nabavimo charter. Vendar pa nismo proti temu, da se charter oskrbi; toraj ako katera izmed podružnic želi imeti charter, ga tudi me odobravamo. Ampak naša podružnica ga ne more še kupiti. Toliko o charterju.

List “Zarja” se zvečine vsem dopade, jako dobro in lepo znajo naše žene pisati.

Ako bo vedno tako, bodo radi čitali. Meni tudi vse zelo ugaja, samo z enim člankom, ki je bil pisan v št. 3, se pa več kot polovico ne soglašam, ker omenjeni članek opisuje neke moderne žene. Jaz mislim, da v Slov. Ženski Zvezi je malo takih modernih žen: torej je bolj kaj družega pisati, kar je bolj za izobrazbo, ker naše žensko je vse preprosto in še preveč potrpežljivo: pri svojem vsakda-

njem delu in življenju ima veliko skušenih doživljajev. Saj ravno zato se žensko organizira, da izboljša svoj življenjski položaj, v katerem so bile toliko let ovirane in pokorne tudi najslabšemu moškemu bitju, češ, on je glava, pa če je prav ali ne. Da, potrpežljivost je lepa čednost, toda le do gotove mere. Časi se spreminjajo in tako tudi aktivnost žen hoče nekaj storiti za izboljšanje človeške družbe. Delajmo roka v roki skupno za pomoč. Oglašajte v “Zarji” Vaše podjetje. Koristile bodete sebi in svojemu listu in tudi članicam Zveze. Ne pozabite si ogledati oglase iz Gilberta v tej številki. Članice, podpirajte naše trgovce, kateri bodo v “Zarji” oglašali!

Sosesterskim pozdravom,

Helen Yurchich, tajnica.

PODRUŽNICA ŠT. 28 S.Ž.Z., CALUMET, MICH.

Cenjena urednica Zarje:—Naša calumetska podružnica lepo raste. Zopet smo pridobile več novih članic, tako da se vedno bolj bližamo številu 100, kar bi rade dosegle še to leto.

Da bodo naše seje bolj privlačne in da se jih bodo članice bolj udeleževale, smo sklenile, da bomo večkrat servirale kak prigrizek — kavo in kar še dobrega gré ž njo. Želimo, da bodo naše seje dobro obiskovane in vabimo vse članice, da se jih pogosto udeležijo. Če hočemo napredovati, moramo imeti zanimanje za seje; dobro udeleževane seje, pomeni agilno in krepko podružnico.

Kako Vam je ugajala naša slika, sestra urednica? Malo bolj blede je bila posneta v Zarji, drugače se še da pogledati.

Zarja nam čedalje bolj ugaja. Lepi, podučljivi članki in dopisi od naših podružnic so nad vse zanimivi. Vsa čast pisateljem in pisateljicam, ki žrtvujejo svoj čas in pomagajo slovenski ženi, da pride do onega, do česar je upravičena in za kar stremi. Dolgo časa smo bile slovenske žene raztresene, hodile smo vsaka svojo pot, le v podpornih društvi se nas je nekaj zbralo. Toda tam nismo imele besede, bile smo tako rekoč le nekak privešek. Dalekovidne žene, kot je naša predsednica Mrs. Prislant, so uvidele potrebo, da se ustanovi prava zveza slovenskih žena, in da je bila to res potreba, nam priča hitro rastoča naša SŽZ.

Želeti je toraj, da bi se naše voditeljice, katere so zmožne pisanja, čim večkrat oglašale v Zarji ter nas vzpodbujale in kazale pot k večjemu napredku in izobrazbi. Ne smemo vreči vse to delo na rame gl. uradnicam; one imajo dovolj dela in skrbi; primimo same včasih za pero ter pomagajmo našim uradnicam, da bodo vedele, da vemo ceniti njihovo delo in požrtvovalnost. Zavest, da je njih delo pripoznano in cenjeno od nas, jim bo gotovo najbolje plačilo.

Mary Chesarek.

Gospodinjski kotichek.

Vkuhavanje.

Hruške vkuhaš na tak način kot breskve, potem ko jih olupiš in očistiš pečk. Češplje se navadno vkuhajo cele. Ko jih opereš vsako z šivanko prebodi, da se koža pri ukuhanju ne razpoči. Jako okusna so tudi mala rudeča jabolka Crab-apples. Te skuhaš z olupki na način kot češplje. Za vse te sadeže se navadno rabi sirup iz enega dela sladkorja in dveh delov vode. Lahko napraviš tudi sladkejši ako tako želiš.

Lahko bi še kaj napisala o konzerviranju sočivja, pa me bo sezona prehitela. Prepozno pa še ne bo, če nekaj omenim radi marmelade (Jam). Kadar napravljate marmelado, naj že bo iz jagod, grozdja, breskev, češpelj ali jaboljk, vselej denite samo toliko vode, da pokrije sadje. Ko je kuhano, ohladite in pretlačite skozi sito. Vzemite toliko sladkorja, kolikor meri pretlačeni sok. Kuha se vse skupaj tako dolgo, (navadno 1 uro do 1 in pol), da se strdi, če ohladite. Vendar včasih ne moremo priti do zaželjenega uspeha in marmelada se ne strdi. Ni pa dobro, da se predolgo kuha, ker se izgubi pravi okus in barva, zato pride nite nazadnje, predno vzamete marmelado od ognja, nekaj fino zdrobljenih orehov, (en funt za dostuje za kake tri kvarte). Orehi bodo marmelado strdili in izboljšali okus.

Marie Priland.

Uncooked Chili Sauce. (Relish).

Vzemi pol peka rudečih paradiznic (Tomatoes), dve šalci celery, dve šalci čebule, dve rudeči papriki, pol šalce soli, eno šalco sladkorja, eno šalco mustard seed, eno jedilno žlico popra, eno veliko žlico cimeta in eden quart jesiha. Na drobno zreži paradiznice, celery, čebulo in rudečo papriko. Zmešaj vse skupaj

in serviraj, ali pa deni v steklenice in spravi.

* * *

Karfijola ali cvetno zelje.

Odreži karfijoli storžek tako, da ga ostane še za dva prsta, potem jo razcepi na več delov, kakor so pač šopki veliki in olup storžke s spičastim nožem. Karfijolo skuhaš v slani vodi, da bo mehka, odcedi, samo par žlic vode pusti zraven, deni jo v gorko skledo tako, kakor da bi bila cela. Dobro zabeli s surovim maslom (Butter), v katerem si preje zarumenila kruhove drobtine.

* * *

Piklana karfijola.

Razcepi dve karfijoli, prideni dve šalci drobne čebulce, tri na drobno zrezane rudeče sladke paprike, potresi eno šalco soli in prideni toliko vode, da se pokrije. Pusti stati čez noč, drugo jutro pa odcedi vodo.

Skuhaš dva quarta jesiha z tri kavne zličke mustard seed, prideni zrezano zelenjavo in kuhaj 20 minut. Deni v sterilizirane steklenice in spravi v klet.

Tillie Robertz, Eveleth, Minn.

—o—

Nadev za teletino.

Kupi dva funta teletine za nadevat (Veel pocket), katero nafilaj z sledečim: Pol funta telečjih jetrc, četrt funta suhega špeha (Breakfast Bacon), pol funta svinjskega mesa (prate), to vse dobro zmelji in prideni še eno šalčko kruhovih drobtin, tri jajca, malo popra, drobno zrezane zelene čebule in peteršilja. Vse dobro zmešaj in osoli ter nadevaj teletino, zašilj in deni peči v pokriti ponvi in večkrat polij z mastjo kadar pečeš.

* * *

Krompir za prikuho.

Deni v ponvo eno žlico masti, nareži čebule in prideni malo moke, ko ti to zarumeni, prideni malo paprike v prašku in na kocke zrezan krompir, osoli in zalij

ter dobro pokritega tako kuhaj. Ko je kuhan, ga malo okisaj z jesihi in primešaj smetane.

Jennie Ožbolt, Barberton, O.

—o—

Posiljeno zelje.

Na debelo zreži zeljnato glavo in popari z vrelo vodo. Medtem pa razbela dve žlici masti z eno žlico cukra in pusti, da požene penice. Ožmi zelje in ga deni na mast, premešaj in pusti, da se do mehkega prepraži. Ko se je posušila mokrota in začne cvreti, prideni dve žlici moke, eno žlico jesiha, osoli, poporaj in prideni eden nageljnov klinček, zalij z juho ali kropom in pusti, da se še malo pokuha.

Mary Urbas, Collinwood, O.

—o—

Sheboygan, Wis.

Ne hlinim se, ampak povem resnico, da si štejem v veliko čast, da pripadam mogočni organizaciji, Slovenski Ženski Zvezi.

V naslednjem hočem napisati kako si ohranimo svežo kožo na obrazu in na rokah. Seveda je v prvi vrsti poglavitna lepota notranjščine, srca in duše, kot piše naša glavna predsednica, vendar pa dandanes vsak želi ostati svež in mlad tudi na zunaj. Zato pa potrebujemo veliko čiste vode in mila. Predno se podaš zvečer k počitku, si dobro omij obraz in roke z gorko vodo in milom, ter vse dobro izplakni s mrzlo vodo. Kožo na obrazu namaži z pomado (Cold Cream), zjutraj pa se izplakni z mrzlo vodo. Ravno tako si neguj roke. Lepe roke žensko krasijo, kar lahko vsaka ohrani, če tudi z nami opravlja razna dela. Ravno zato jih je treba pogosto umivati ter trdo obrisati. Večkrat namaži z vazelinom in postale bodo kot žamet, da se boš sama čudila.

Prihodnjič omenim, kako ohranite lepe lase.

A. Podbregar, Sheboygan, Wis.

NOVE ODREDBE GLEDE NATURALIZACIJE.

Novi naturalizacijski zakon, ki ga je zadnji Kongres sprejel in predsednik podpisal dne 2. marca 1929, je stopil v veljavo dne 1. julija. Department of Labor je ravnokar objavil nove izvršilne naredbe v zvezi s tem zakonom. Uvedeno je mnogo sprememb, med katerimi so tudi nove tiskovine za prošnje za oba papirja, “prvi” in “drugi”. Povečana je pristojbina za naturalizacijo. Spremembe se dalje tičejo načina, kako dokazati zakonito pripustitev v Združene države za stalno bivanje, fotografij na državljanem papirju, certifikatov za one, ki so dobili državljanstvo vsled naturalizacije starišev ali soproga.

Novi zakon omogočuje naturalizacijo onih inozemcev, ki so prišli v Združene države pred dnem 3. junija 1921, ali o pripustitvi katerih ni uradnega zapisa (n. pr. zato, ker so prišli nezakonito). Ti smejo legalizirati svoj prihod ob pristojbini \$20. Šele potem smejo dobiti pravoveljavni “prvi papir”. Registriranje prihoda izvaja priseljeniški urad po predpisani prošnji.

Nove naturalizacijske tiskovine. S 1. julijem so se izdale nove tiskovine za predhodne prošnje za naturalizacijo, za “prvi papir”, za državljanska spričevala in za spričevala derivativnega državljanstva.

Dosedanje tiskovine 2213 in 2214 se po 30. juniju ne bodo več v potrebovale. Po 1. juliju se rabijo nove tiskovine, namreč 2213A za “prvi papir”, 2214A za naturalizacijsko prošnjo in 161 in 160 za spričevalo o prihodu.

Spričevalo o prihodu (Certificate of Arrival). Po 1. juliju ne velja nikaka prošnja za “prvi papir”, niti za “drugi papir” — brez ozira na to, kdaj je prosi-

lec prišel v Združene države — ako pred vložitvijo prošnje prosilec ne dobi spričevala od Department of Labor, da je bil zakonito pripuščten v Združene države za stalno bivanje.

Fotografije kot sredstvo za identifikacijo. Po 1. juliju mora vsak prosilec za “prvi papir” pravilno izpolniti, podpisati in poslati pristojnemu District Director of Naturalization predhodno prošnjo (Form 2213A) skupaj z dvema fotografijama, na katerih mora prosilec podpisati svoje ime, in Money Order za \$5 kot predpisano pristojbino. To velja za vse, ne glede na to, kdaj so prišli v Združene države.

Tudi s predhodno prošnjo za naturalizacijo (Form 2213A) treba vpsolati dve fotografiji in seveda tudi “prvi papir”. Poleg prošnje pa treba poslati Money Order za \$5, ako je bil prvi papir izdan pred dnem 1. julija 1929, brez ozira na to, kdaj je dotičnik prišel v Združene države.

Odsotnost iz Združenih držav tekom petletne dobe. — Po novih predpisih ne smejo naturalizacijski izpraševalci ovirati podelitev državljanstva, ako je bil prosilec za šest mesecev ali manj odsoten iz Združenih držav tekom petih let pred vložitvijo prošnje. Ako je bil prosilec odsoten za več kot šest mesecev ali za manj kot eno leto in tedaj stanoval v deželi svojega podaništva, tedaj mu naturalizacijski izpraševalci sme ovirati naturalizacijo, razun ako prosilec dokaže, da s to daljšo odsotnostjo ni bila prekinjena nastanjenost v Združenih državah. Vsaka odsotnost čez leto dni pa se smatra kot prekinjenje nastanjenosti v Združenih državah in prosilec mora čakati pet let od povratka, predno sme zaprositi za državljanstvo.

Spričevala državljanstva, pridobljenega potom naturalizacije

drugih. — Po 1. juliju 1929 sme vsakdo, ki je najmanj 21 let star in trdi, da je ameriški državljani vsled naturalizacije očeta ali moža, ter želi dobiti posebno spričevalo o tem, zaprositi pristojni naturalizacijski urad za izdaje takega spričevala. Za to prošnjo služi tiskovina 2400.

Tej prošnji treba priložiti dve fotografiji prosilca in Money Order za \$15, od katerih je \$5 za spričevalo. To spričevalo se izda le potem, ko se ugotovijo vsi podatki glede naturalizacije očeta ali moža, glede postavnega prihoda, rojstva, poroki itd. V slučaju potrebe se bo izvedla uradna preiskava potom izpraševanja prosilca, njegove družine in drugih oseb, da se ustanovi prosilčevo državljanstvo. Spričevalo derivativnega državljanstva se izda, ko je prosilec položil prisego vernosti.

KNJIŽEVNOST.

Iz starega kraja smo prejeli sledeče liste:

Vigred, dekliski list, štev. 1 do 9, letnik 1929. Ta list izdaja Slov. Orliška Zveza v Ljubljani in je namenjen v prvi vrsti slovenskim orlicam, vendar ga bo z užitkom čitala vsaka Slovenka, ker prinaša lepe članke, pesmi, povesti in drugo. Ameriške Slovenke bo posebno zanimala povest “Dekle z zagonetkami v očeh”, izpod peresa nam dobro znanega Brata Nardžiča.

Za Ameriko stane list brez priloge 32 Din., z prilogo 64 Din. Naslov: Vigred, Ljubljana, Ljudski dom.

* * *

Ilustracija, štev. 8, letnik 1. Ta list prinaša slike raznih dogodkov v Sloveniji in drugih delov sveta in je v resnici zelo zanimiv. Izhaja v obliki Zarje, na finem papirju in 32. straneh. Za Ameriko stane \$3.00. Naslov: Ilustracija, Ljubljana, Kopitarjeva 6/11.

* * *

Cvetje, časopis za naše verno ljudstvo. Ta list, ki ga izdaja Frančiškanska Provincija Sv. Križa v Ljubljani, je nam že znan. Sedanji urednik je Rev. Dr. Hugo Bren, O.F.M., ki je dobro poznan ameriškim Slovencem. Za Ameriko stane \$1.00. Naslov: Cvetje, Ljubljana, Frančiškanski samostan.

NAZNANILO TAJNICAM IN ČLANICAM.

Zopet moram opomniti nekatere naše tajnice, da je velike važnosti, da je asessment v glavnem uradu najpozneje 25. dne v mesecu. To je najpoznejši čas za spremenitev naslova za "Zarjo". Katera podružnica ne bo poslala asesmenta do tega dne, nove in nazaj pristopile članice iste podružnice ne bodo dobile Zarjo za prihodnji mesec. Da bodo pa lahko tajnice poslale asessment pravočasno, je pa odvisno od tega, da članice plačujejo redno.

Na razna uprašanja naznanjem sledeče: V Zvezo se sprejemajo samo zdrave članice. Vsako odstopila ali suspendana članica lahko nazaj pristopi v teku 90 dni, ako ni med tem časom zbolela. Taka članica ne plača pristopnine ampak mora plačati vse za nazaj, kolikor je dolgovala. Podružnica si obdrži tisto svoto, ki jo je morebiti založila za glavni urad. Poslati pa mora za njo asessment za ves čas suspendacije. Njeno ime in naslov mora biti označeno na asessment poli, kakor tudi mesec suspendacije. Članica, ki je dalje kot tri mesece suspendana, mora zopet napraviti prošnjo in plačati pristopnino in bo označena kot nova članica.

Na asessment poli morajo vedno biti označena **vsa imena in naslovi** vseh pristoplih, nazaj sprejetih, suspendanih in odstoplih članic. To pa po ABC redu.

Ako se boste ravnale po teh navodilih, bo delo v glavnem uradu veliko olajšano, da se bo lahko redno in točno uradovalo.

Sosesterski pozdrav,

Julia Gottlieb, gl. tajnica.

STARA DOMOVINA O S. Ž. Z.

Da bodo naše čitateljice znale, da tudi stara domovina priznava delovanje Slovenske Ženske Zveze, prinašamo ponatis ocene, ki jo je priobčil ljubljanski meseč-

ČLANICE PODRUŽNICE ŠT. 27,
North Braddock, Pa.
na svojem prvem pikniku, ki jim je prinesel
lepo svoto čistega dobička.

nik "Ženski Svet" v svoji 8. številki tega letnika. Glasi se dobesedno:

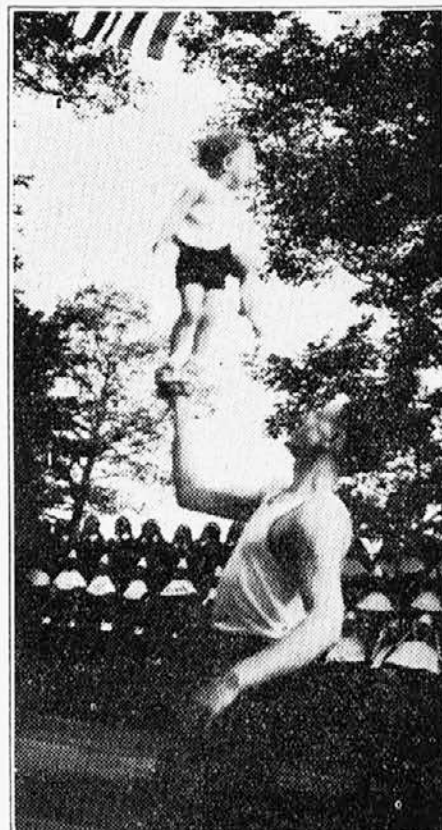
"Zarja", mesečnik za slovensko ženstvo v Ameriki, je začela izhajati v Chicagu, in sicer kot uradno glasilo Slovenske ženske zveze. Urejuje ga Mrs. Julia Gottlieb. V uvodnem članku piše urednica o potrebi in namenu društva: "Organizirati slovensko ženstvo, izobraževati ga gospodarsko, kulturno in politično ter skrbeti za svoje članice tudi karitativno, je ves namen naše zveze."

Takoj ob ustanovitvi društva so bile članice sestavile prosvetni odsek, ki je že lani izdal knjigo "Ameriška Slovenka" in o kateri je naš list tudi poročal. Nato je bil glavni odbor sklenil, da začne društvo izdajati mesečno glasilo, čim bo imelo 2000 članic. Do danes je to število naraslo že nad 2700, društveno premožene znaša že 8000 dolarjev in zveza ima svoj list. Naše sestre preko

oceana se vsekakor lahko vesele takega uspeha.

Prvi zvezek "Zarje" se je s posebnim člankom "Slovenski materi" hvaležno spomnil svoje roditeljice, slovenske matere v stari domovini. Poleg programatičnih in agitacijskih sestavkov ima izvirno povest Pavle S. "Izza dni trpljenja", več slik svojih društvenih delavk in poročila posameznih podružnic. Zadnji del lista je pisan v angleščini, "kajti poleg tega, da je "Zarja" slovenska, je tudi ameriška, ker je bila tu rojena." Na tem mestu so kratki sestavki o gospodinjstvu, modi in sl.

Med sotrudnicami in delavkami čitamo imena: Julia Gottlieb (urednica), Marie Prislund (predsednica S. Ž. Z.), Bara Kramer, Mary Kovačič in več drugih zavednih društvenih članic."

NAJMLAJŠA ORLICA
iz Clevelanda,

na Vseslovenskem katoliškem shodu,
Lemont, Ill., dne 7. julija, 1929.

FINANČNO POROČILO SLOV. ŽENSKE ZVEZE ZA MESEC AVGUST, 1929.

Podružnica:	Mesečina:	Nar. Zarje:	Članarina:	Izkaznice:	Knjižice:	Znaki:	Skupaj:	Št. članic:
1. Sheboygan, Wis.	\$ 12.45	\$ 8.30	—.—	\$17.00	—.—	—.—	\$ 37.75	83
2. Chicago, Ill.	11.10	7.40	—.—	—.—	—.—	—.—	18.50	74
3. Pueblo, Colo.	14.70	9.80	—.—	—.—	—.—	—.—	24.50	98
4. Oregon City, Ore.	5.55	3.70	1.00	—.—	—.—	—.—	10.25	37
5. Indianapolis, Ind.	7.95	5.30	.50	—.—	—.—	—.—	13.75	53
6. Barberton, Ohio	8.40	5.60	5.00	3.25	3.00	—.—	25.25	56
7. Forest City, Pa.	6.30	4.20	.50	—.—	—.—	—.—	11.00	42
8. Steelton, Pa.	4.50	3.00	—.—	—.—	—.—	—.—	7.50	30
9. Detroit, Mich.	7.80	5.20	.50	—.—	—.—	—.—	13.50	52
10. Collinwood, Ohio	70.30	46.20	7.00	—.—	7.50	—.—	131.00	462
11. Eveleth, Minn.	34.75	13.50	1.00	—.—	—.—	—.—	49.25	135
12. Milwaukee, Wis.	9.30	6.20	.50	—.—	.15	—.—	16.15	62
13. San Francisco, Calif.	9.30	6.20	—.—	—.—	—.—	—.—	15.50	62
14. Nottingham, Ohio	33.05	21.70	5.00	26.25	—.—	7.80	93.80	217
15. Newburgh, Ohio	15.75	10.50	4.00	—.—	1.20	—.—	31.45	105
16. So. Chicago, Ill., June.....	12.90	8.60	—.—	—.—	—.—	—.—	21.50	86
17. West Allis, Wis.	4.05	2.70	—.—	—.—	—.—	—.—	6.75	27
18. Collinwood, Ohio	3.45	2.30	.50	—.—	.15	—.—	6.40	23
19. Eveleth, Minn.	21.90	14.60	1.50	—.—	.45	—.—	38.45	146
20. Joliet, Ill.	44.70	29.80	—.—	—.—	—.—	—.—	74.50	298
21. West Park, Ohio	5.40	3.60	—.—	—.—	—.—	—.—	9.00	36
22. Bradley, Ill.	3.15	2.10	—.—	—.—	—.—	—.—	5.25	21
23. Ely, Minn.	6.30	4.20	—.—	—.—	—.—	—.—	10.50	42
24. La Salle, Ill.	14.25	9.50	—.—	—.—	.15	—.—	23.90	95
25. Cleveland, Ohio	35.55	23.70	2.50	—.—	.90	—.—	62.65	237
26. Pittsburgh, Pa.	18.00	12.00	2.00	—.—	—.—	—.—	32.00	120
27. North Braddock, Pa.	6.90	4.60	1.50	—.—	.45	—.—	13.45	46
28. Calumet, Mich.	10.50	7.00	4.00	—.—	1.20	—.—	22.70	70
29. Brondale, Pa.	2.55	1.70	—.—	—.—	.15	2.60	7.00	17
30. Aurora, Ill.	2.40	1.60	.50	—.—	.15	—.—	4.65	16
31. Gilbert, Minn.	7.05	4.70	22.50	—.—	—.—	—.—	34.25	47

Skupaj\$450.25 \$289.50 60.00 \$46.50 \$15.45 \$10.40 \$872.10 2895

Preostanek v blagajni zadnjega meseca \$8,961.42

Skupaj\$9,833.52

Stroški meseca avgusta:

Oglas v Ave Maria koledarju \$ 10.00
 Oglas v Amer Slov. za prvo pol-letje 75.00
 Naročnina za Zarjo 282.00
 Upravni stroški za julij in avgust 152.85
 Podr. št. 11, za pogreb umrli Johanna Platner..... 50.00

Skupni stroški \$569.85 \$ 569.85

Preostanek v blagajni dne 31. avgusta, 1929..... \$9,263.67

Julia Gottlieb, glavna tajnica.

A Little of This and a Little of That

THE GIRLS' CORNER.

GIRL SCOUT ACTIVITIES IN CHICAGO

The number of girls joining our troop here at St. Stephen's has increased to such an extent as to necessitate two separate meetings. The newest scouts will meet on Wednesday nights in the future and the older girls on Monday evenings.

For the coming Fall, our leaders report, there will be many interesting things to be done. Among others, the basketball team is being organized now, so that in a short time they may be ready to compete with other teams. We are also planning on having a class in leather-craft and sewing. The Home Nurse and Care of the Sick class on Saturday afternoons is rapidly progressing. Everyone of the girls who is taking this course finds it very interesting. The instructor is a very refined young lady, who is a graduated Red Cross nurse and instructor.

Halloween eve will find us together for the big dance and masquerade, which our troop is going to have. There are going to be individual stunts, patrol stunts, games, stories, etc.

Last July, seven scouts and the captain of our Troop No. 122, spent two weeks at the Girl Scout Camp at Grays Lake, Illinois. This is the first time in the history of Girl Scouting in our Parish that the girls were given this privilege. From the stories and descriptions of camp which the scouts tell, one can picture the beauty and fun they enjoyed. Isn't it funny, though, everyone of the scouts enjoys swimming most. Albina Zeman received the swimmers' badge for swimming one hundred yards, diving, etc. Frances Kremesec, Josephine Kukan and Mary Besowshek learned to swim with ease and grace, so too the rest of the scouts. Veronica Kolenko, Helen Gerdich and Anna Omerzel. Who wouldn't like to swim in a beautiful lake, water as clear as the blue sky, surrounded by trees on all sides, and a swimming instructor who was a "peach".

Swimming is not the only thing of interest at camp. There were hikes, beach parties, hay-rack rides, weenie-roasts, campfires, leathercraft, boat-rides in the moon-light, etc. Everyone of us is eagerly looking forward to next summer when we can go to camp again. And now, with Fall plans made, all rested and eager to learn, we will try to be real Girl Scouts as Mrs. Jane Deeter Rip-pin, the founder of girl scouting, would like to see us. Three cheers for our Girl Scout Troop.

N. Camen.

Simple Beige Knitted Suit for Autumn Wear

Showing a winsome beige knitted suit which promises to be among the fall favorites. The odd trimming on the collar, cuffs and bottom of the waist add color to the outfit.

To Vary Hats

An idea has been adopted by one of the smartest New York shops. This is the hat of natural straw with a ribbon band and two extra bands in different color combinations. They snap on easily so that it takes only a second to change a hat band and make one's friends think one has three hats instead of one.

Large Hat for Young Face

The large capeline hats which make their appearance each year are thoroughly charming on some wearers but they seldom achieve more than a temporary or limited popularity. The reason is that the big hat is essentially the hat of youth. It emphasizes and sets off the beautiful line from ear to chin and the graceful curve from nape of neck to brow.

FOR THE MEMORY

NORTH POLE was discovered on April 6, 1909.

UNITED STATES DECLARED WAR ON GERMANY on April sixth, 1917.

BATTLE OF APPOMATTOX was fought on April 8, 1865.

SURRENDER OF GENERAL LEE on April 9, 1865.

FIRST SHOT AT FORT SUMTER was fired on April 12, 1861.

THOMAS JEFFERSON was born on April 13, 1743.

PRESIDENT LINCOLN WAS ASSASSINATED on April 14, 1865.

PATRIOTS DAY is celebrated on April 19.

WILLIAM SHAKESPEARE was born on April 23, 1564.

FIRST NEWSPAPER ISSUED IN AMERICA on April 24, 1704.

WAR DECLARED WITH SPAIN on April 25, 1898.

THE FIRST SHOT of the War Between the United States and Germany was fired on April 26, 1917.

GENERAL GRANT was born on April 27, 1822.

DEWEY'S VICTORY AT MANILA occurred on May 1, 1898.

THE LUSITANIA was sunk on May 7, 1915.

MOTHER'S DAY is celebrated on the second Sunday in May.

FIRST ENGLISH SETTLEMENT in America was on May 13, 1607.

FIRST TELEGRAPH message was sent on May 24, 1844.

THE BANK OF NORTH AMERICA was established on May 26, 1781.

THE FIRST TRANS-ATLANTIC AIR FLIGHT was finished at Lisbon on May 27, 1919.

YANKEE'S FIRST BIG VICTORY occurred at Cantigny on May 28, 1918.

MEMORIAL DAY falls on May 30.

WOODROW WILSON died February 3, 1924.

ABRAHAM LINCOLN was born on February 12, 1809.

ST. VALENTINE'S DAY is celebrated on February 14.

BATTLESHIP MAINE DESTROYED on February 15, 1898.

GEORGE WASHINGTON was born on February 22, 1732.

HENRY LONGFELLOW was born on February 27, 1807.

FIRST RAILROAD CHARTER in the United States was granted to the Baltimore and Ohio on February 27, 1827.

BRONC

Bronc was a mountain pony with short, sturdy legs and a stocky little body.

His life was free and happy, and he spent most of his time wandering about the hills in search of the tenderest grass and clearest streams.

One day, as he dashed over the top of a hill, he was brought to a sudden stop by a lasso pulling tightly about his neck. He planted his feet firmly in the earth, and tugged to free himself. But the harder he tugged, the tighter became the rope.

When he stopped struggling, he saw a man coming toward him, with a hand outstretched.

"Whoa there, steady old boy," he said.

Flinging himself quickly into his saddle, Bronc's new master fastened the rope about the horn, and with much pulling and kicking Bronc was finally led down the hill.

About night fall, they reached a small camp, and the mountain pony was treated to such food as he had never eaten before.

It took a great many days to learn all the new and difficult things expected of him. It was hard to stand quietly, for instance, when he felt something jump on his back. He always wanted to throw it off, by dashing round and round and kicking up his heels.

He learned to stop and to go when told to do so, to turn at a tug of the

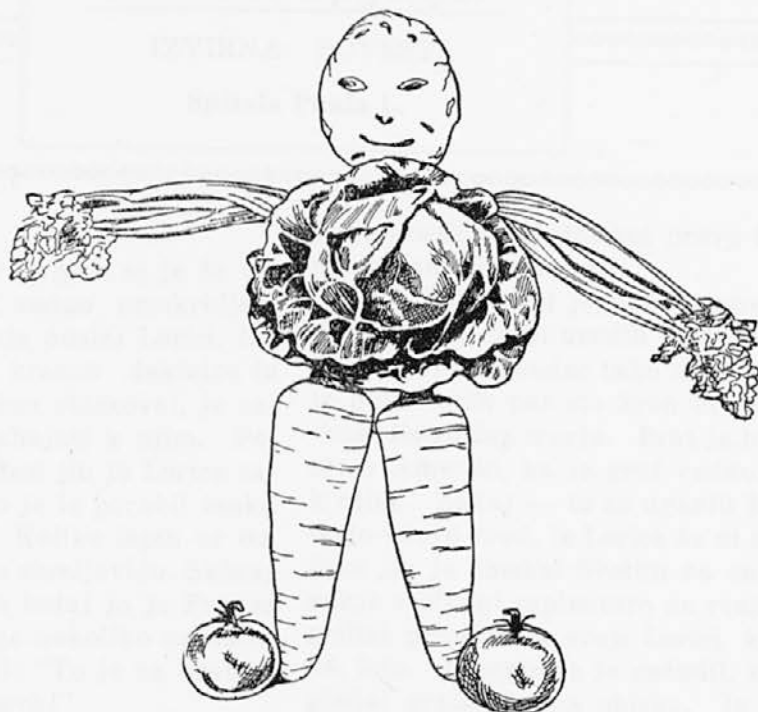
rein, and to follow at the end of a rope without pulling back.

But at last came the lesson hardest of all. One day he was sold and taken away from the hills where he had always lived to a great city.

There strange, terrifying noises, and brilliant lights that blinded him, left him sick with fear. When he had been taken from the train he looked very little like the frisky pony of a few months before, as he stood trembling in the yards at the depot.

Suddenly he pricked up his ears to hear voices that interested him. They were childish voices like no others he had ever heard, and they reminded him of his gay little mountain stream gurgling over the pebbles.

"Daddy, he's frightened. I can see it in his eyes. And maybe he's homesick and lonely, too. Oh, we'll be very good to you, little pony." And the

THE VEGETABLE MAN

I've drawn for you the best I can
A queer little, fat little Vegetable man,
His body's a cabbage, his head's a potato,
His legs are long carrots, each foot's
a tomato.
Two slim stalks of celery arms for
him make,

And he will be finished if you will
just take
Your crayons and color this Vegetable
fellow
Green and light brown and scarlet and
yellow!
And when you have finished perhaps
someone can
Make a vegetable stew, from the Vegetable
man.

—Edna Becker.

voices gurgled on, more and more like the mountain stream. So kindly were they Bronc was ready and willing to follow them anywhere.

His new home was different from the old, and daily the children were clamoring about him or proudly riding upon his back.

One day, standing in his small stable, he was startled to see two strange boys hiding in the hay. Whispering together they untied the halter rope, and leading him out through the alley way, jumped on his back. When they had gone a short distance, Bronc felt a sudden jab of pain in his side, and his startled jump only caused a gale of laughter from the boys. In a few moments the same thing happened again, and in fear and pain Bronc dashed ahead at a rapid trot. By this time the boys were bobbing up and down on his back, and their heels were digging into him as they made an effort to cling on. At every dig of their heels the fearful pain would come again until Bronc was galloping madly, he knew not where. The boys were now thoroughly frightened, and hung to the runaway pony, screaming for help.

Dashing across a roughly plowed

field, Bronc suddenly stumbled and fell. Both boys tumbled to the ground, jumped up, and ran toward home.

Bronc made an effort to get up, but it was useless. One leg was doubled beneath him, and he neighed with pain as he tried to straighten it.

Just then he heard the rush of feet over the ground, and raised his head in grateful welcome as he saw his little masters and mistresses. They petted him, coaxed him and encouraged him with many loving words, until he was finally on his feet.

They led him limping very slowly toward home. There a clean new bed of straw was made and fresh water was brought for him. When the doctor came he said gravely, "Bronc must go back to his mountain home again. There, with rest and care he will be come as strong as ever again."

So Bronc traveled back to the hills, and as he neared his old home, he lifted his head to sniff the fresh mountain breeze. The gurgle of the water over the rocks reminded him of the children's voices. But it would not make him sad, for when the ankle was strong he would be back again, their faithful friend.

—Marie Newland.

Izza dni trpljenja.

IZVIRNA POVEST.

Spisala Paula L.

(Dalje)

ES je bil nekaj let mir in mati se je že veselila, da je sin za vedno preskrbljen. Vso skrb je posvečala odslej Loricu. Leta se je razvila v krasno dekletce in Svetlin, ki jih je redno obiskoval, je začel vse pogosteje zahajati k njim. Pomagal ji je vselej pri nalogah, dasi jih je Lorica sama z lahkoto reševala. A Franjo je le porabil vsako priliko, da je bil z njo skupaj. Koliko lepih ur sta preživela! Nekoč sta brkljala po zemljevidu. Skoraj čisto skupaj sta tiščala glavi in tedaj jo je Franjo burno objel in poljubil. Lorica je nekoliko našobila usteca, Franjo pa ji je zašepetal: "To je za bratovščino; glej tako dolgo se že tikava!"

Tedaj se je sladko posmejala in v zadregi odgovorila:

"Saj sem te hotela vikati, pa nisi pustil, ko si prišel k nam."

"Tega tudi nikoli ne bom dovolil. Kaj ne Lorica, midva se bova vedno tikala?"

In predno je odgovorila, ji je zašepetal:

"Saj boš moja, ne? Vedno, vedno!"

Zopet jo je držal okoli pasu ter ji gledal v oči, in ne čakaje njenega odgovora, jo je znova poljubljaj. In potem še in še...

Lorica je bila presrečna.

Hodila je v šolo in ljubila ter štela mesece, tedne, nazadnje dneve, kdaj bo Franjo absolviral, kdaj nastopil službo in kdaj bo popeljal njo v svoji novi dom.

O zlati časi!

Z materjo ni govorila nikdar o tem, dasi ji ni prikrivala svojih zvez s Svetlinom. Vedela je, da ga mati visoko čisla in to ji je zadostovalo. Mati in hčerka ste bili srečni, do dneva, ko je vstopil elegantno oblečen gospod k njima v stanovanje ter se predstavil za grajščaka pl. Kalerja. Povedal je, da je on šef njenega sina, da je bil pravkar pri svojem odvetniku na posvetovanju radi goljufije, ki jo je izvršil sin. Poprodal je precej lesa in tisočake spravil sam. Zdaj so mu prišli na sled, a našli so pri njem le še par sto kron, katere si je hotel prihraniti za beg v Ameriko. Grajščak je vdovo ljubeznivo potolažil, naj se ne vznemirja preveč, on, da ne bo razkril škandala. Bog zna, kaj je še vse govoril, a mati in hči sta bili preveč razburjeni, da bi si vse zapomnili. Tega pa se Lorica natanko spominja, da

jo je grajščak gledal kot pravo čudo in da je zlasti njo izvanredno tolažil.

Čez teden dni je prišel zopet in nato zopet — vedno zato, da bi uredili bratovo zadevo. A o bratu so govorili vendar tako silno malo. Grajščak mu je pustil onih par sto kron in mu še sam preskrbel vozni listek čez morje. Brat je bil gotovo že cel mesec v Ameriki, ko je grof vedno pogosteje prihajal k njim. Zakaj — to so uganili že vsi sosede z materjo-vdovo vred, le Lorica še ni slutila. Baš v tistem času jih je obiskal Svetlin za en teden. Sprejel je nekje v bližini suplenturo na realki in se je ob vsaki priliki pripeljal k svoji Loricu, ki je dovršila teden 18. leto. Nemalo se je začudil, ko je pri vstopu zagledal grajščaka na obisku. Iz Loricinih pisem je zvedel o bratovi goljufiji in grofovih posetih. Misli pa je, da mu vdova najbrž vrača kaj za sina, zato da stojita v vednih stikih. Na kaj družega pa grajščakovih 38 letih niti mislil ni. Toda iz Kalerjevih pogledov je hitro prečital tudi njegove misli in želje.

Še isti dan je vprašal Loricu, kaj misli.

Dekle mu je med solzami in smehom odgovarjalo, da ne mara družega kot njega in Franjo je bil pomirjen.

Ko se je čez teden dni odpeljal, mu je Lorica pokazala bratovo pismo, v katerem jo je rotil, naj prosi grajščaka, da bi mu poslal 1000 kron — to je bilo veliko vsoto, — ker se mu nudi izborna kupčija s katero si bo zavedno ustvaril eksistenco. S pravnimi rokami, da ne more ničesar začeti. Svetlin in Lorica sta bila prepričana, da to ni družega kot in siljevanje, mati pa je bila družega mnenja. Če dan je jokala in modrovala, da revež res ne more družega kot krasti, ako se mu ne pomaga. Po večerji je poklicala Loricu k sebi in ji s solznimi očmi povedala, da je pl. Kaler zadnjič zaprosil njene roke, ter, da bo isto tudi njej sami še ponovil.

(Dalje prih.)

ZASTAVE — REGALIJE

in vse druge društvene potrebščine Vam preskrbi po najnižji ceni

JOHN GOTTLIEB

1845 W. 22nd Street, Chicago, Ill.

— Pišite po cene. —